

SAVITRI

Sri Aurobindo

**Boek II Het Boek van de Wereldreiziger
Canto III De Glorie en de Ondergang van
het Leven**

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE

Het Boek van de Wereldreiziger

Canto Drie

De Glorie en de Ondergang van het Leven

Openingsopmerkingen voor Boek Twee Canto III

Openingsopmerkingen voor Boek Twee Canto 3: De Glorie en de Ondergang van het Leven

Het leven is een mysterie, nog meer, omdat het vol is van tegengestelde bewegingen. Nu klimt het naar hemelse hoogten, nu racet het naar de hel. Nu wordt het gegrepen door een razernij om het Ultieme te bereiken, nu ligt het laag in de obscure modder van wanhoop en zelfmedelijden. Hier in dit Canto geeft Sri Aurobindo ons een uitgebreid beeld van het leven, niet hoofdzakelijk het leven, zoals we het gewoonlijk ervaren, maar het leven in al haar gebieden en mogelijkheden. Alles welbeschouwd is Sri Aurobindo's hoofdwerk de transformatie van het aardse leven in het Goddelijke Leven. Maar het is alleen mogelijk, wanneer er een goddelijke mogelijkheid is in het leven. Dit wordt beschreven als de Glorie van het Leven. Maar het is even belangrijk om te zien, hoe en waarom het uit die mogelijkheid viel, terwijl het binnenging in de wereld van materie.

Een Wereld van Verschuivende Basis, p. 116

Openingsopmerkingen

Gewoonlijk ervaren we het leven, zoals het verschijnt voor ons fysieke denkvermogen en zoals het geconditioneerd is door de fysieke materie en ons aardse lichaam. Maar, wanneer we ons aardse denkvermogen verlaten en in direct contact gaan met het domein van het leven of de vitale wereld, dan krijgen we waarder en dieper begrip van de werkelijke natuur van het leven in haar eigen aangeboren/ typische wereld.

Een ongelijke opstijging

Een ongelijke, brede opstijging lokte nu zijn voeten.

Aswapati gaat nu de vitale werelden in om hun natuur te onderzoeken. Het is niet meer een beperkte, kleine en nauwe wereld, zoals de subtiel-fysieke, maar een die wijd is, ofschoon ongelijk, consistent met de natuur van het leven.

Een wereld van zoeken en gezwoeg

Antwoordend op een grotere Natuur's gekwelde roep
Ging hij over de grenzen van het belichaamde Denkvermogen
En ging wijde, obscure, omstreden velden binnen,
Waar alles twijfel was en verandering en niets zeker,
Een wereld van zoeken en gezwoeg zonder rust.

De wereld van het leven is in constante beweging en mist de stabiliteit, die de materie levert. Het is altijd op drift, terwijl het nieuwe patronen creëert, die weer vernietigd zullen worden en vernieuwd. Het is alsof iemand voortdurend op zoek was naar iets, dat men niet kent. En wanneer men het vindt, is het spoedig verloren en de zoektocht begint opnieuw. Er is voortdurend werk in deze wereld, maar er wordt niets zekers gevonden, niets, dat stabiel is, wordt gebouwd.

Een land, bevolkt door twijfels

Als een, die het gezicht ontmoet van de Onbekende,
Een ondervrager zonder iemand om antwoord te geven,
Aangetrokken tot een nooit opgelost probleem,
Altijd onzeker van de grond, die hij betrad,
Altijd getrokken naar een niet constant doel,
Reisde hij door het land, bevolkt door twijfels
Binnen verschuivende grenzen op een schokkende basis.

Het is een land, waar men de zekerheid van de Waarheid niet kan vinden. Het is, alsof het Onbekende voor altijd niet geopenbaard blijft. Het is, alsof iemand naar een

onoplosbaar raadsel getrokken wordt. Juist de basis verandert dikwijls in de wereld van het leven, alles onzeker achterlatend en aan imaginatie en gissen.

Een ver terugtrekkende luchtspiegeling

Voor hem zag hij een altijd onbereikte grens
En dacht zich nu naderbij met iedere stap;
Een verre, terugtrekkende horizon van luchtspiegeling.

Als gevolg van haar altijd veranderende natuur en constante verschuiving van posities en opstellingen van relaties , geeft het de indruk van een terugtrekkende luchtspiegeling en grenzen, die altijd verschuiven en wijder worden, terwijl men beweegt.

Een reis over talloze paden

Een gezwerf was daar, dat geen huis dulde,
Een reis over talloze paden zonder een einde.

Er waren veel paden, maar geen bereikte een definitieve bestemming of een stabiele woning.

Een onvermoeibare omzwerving

Hij vond niets om zijn hart te bevredigen;
Een onvermoeibare omzwerving zocht en kon niet ophouden.

In de werkelijkheid van het leven is er een constante beweging, een zoeken en vinden, maar niets is definitief of finaal. Wat iemand voelde als de uiteindelijke waarheid, blijkt zeer spoedig een illusie te zijn.

Slotopmerkingen

Dus zien we een zeer figuratieve beschrijving van het landschap van de levenswerelden. Dit is het domein, waar Aswapati binnengegaan is door zijn *yogabala* (de kracht van yoga). Nu moet hij volledig deze twijfelachtige, onzekere wereld onderzoeken, waarzonder niets anders kon leven en ademen.

De Waarheid achter de Verschuiving en Drift, p. 116-117

Openingsopmerkingen

Achter deze altijd veranderende verschijningen, achter deze onophoudelijke zoektocht zonder uiteindelijk einde, is er een subtiele en geheime waarheid, die nu aan ons geopenbaard wordt.

Impuls en passie van het Oneindige

Daar is het leven het manifeste Onberekenbare,
Een beweging van rusteloze zeeën, een langdurige
En gewaagde sprong van de geest in de Ruimte,
Een gekwelde beroering in de eeuwige Kalmte,
Een impuls en passie van het Oneindige.

Het leven manifesteert en drukt het Onberekenbare element uit in de schepping. Het is onbeperkt door eindig denken, omdat het poogt om het Oneindige te bereiken, waar het uit opgerezen is. Het is uit het Oneindige gesprongen om oneindigheid te bouwen en te ervaren hier tussen eindige dingen. Daarom is het nooit bevredigd en altijd veranderend.

Veiligheid van het beproefde en het bekende

Terwijl zij welke vorm ook aanneemt, die haar gril wil,
Ontsnapt aan de beperking van gevestigde vormen
Heeft zij de veiligheid verlaten van het beproefde en bekende.

Daarom wordt het leven gedreven door grillen en durft zich te wagen buiten de veilige zones in het avontuur van het Onbekende. Ofschoon het een vorm bewoont, is het in zichzelf noch begrensd, noch beperkt tot de vorm alleen, maar probeert aan haar beperkingen te ontsnappen.

Worstelt met gevaar en ontdekking

Onbehoed door de angst, die door de Tijd gaat,
Onverschrokken door het Lot, dat achtervolgt en Kans, die opspringt,
Aanvaardt zij rampspoed als een algemeen risico;
Onbezorgd om leed, zorgeloos om zonde en val, (pag. 117 begint)
Worstelt zij met gevaar en ontdekking
In de niet onderzochte uitbreidingen van de ziel.

De kracht van het leven aanvaardt rampspoed en gevaar als deel van het spel. Het neemt zijn risico's en waagt zich in het Onbekende. Anders dan het denkvermogen, is het niet in bezit genomen door redenering over goed en kwaad, deugd en zonde, maar gaat eenvoudig door met experimenteren en onderzoeken van tot nu toe

onbekende werkelijkheden en gebieden van de natuur als ziellandschappen. Juist haar natuur is om te onderzoeken, zelfs als het gevaar en moeilijkheid brengt.

Onbevredigd en onzeker

Te zijn leek alleen een lang experiment,
Het gevaar van een zoekende, onwetende Kracht,
Die alle waarheden probeert en, geen enkele allerhoogst vindend,
Onbevredigd verder gaat, onzeker van haar einde.

Vooralsnog, hier gevallen in de sfeer van Onwetendheid, weet het niet, wat het zoekt. Diep vanbinnen draagt het de drang om de oneindigheid te ontdekken en vandaar dat het nooit bevredigd is, als ook nooit zeker van iets, dat uiteindelijk bewijst vergankelijk te zijn en beperkt tot haar ervaring. Momenteel kan het rusten met de ene of de andere kant van de waarheid, het ene of het andere aspect van de schepping, maar spoedig keert het zich er van af naar grotere ontdekkingen. Niets dan het Ultieme, de zekerheid van het Absolute, het Permanente, het Altijddurende kan het bevredigen.

Gevormd door het innerlijke denkvermogen

Zoals een of ander innerlijk denkvermogen zag, zo werd leven gevormd:
Zij ging van gedachte naar gedachte, van fase naar fase,
Gepijnigd door haar eigen vermogens of trots en gezegend,
Nu een meester van zichzelf, dan speeltje en slaaf.

Wat vormt de bewegingen van het leven, het pad, dat het zou nemen en de vormen en patronen, die het zou scheppen? Het innerlijke denkvermogen zet er druk op. Wat het denken ook ziet en in gelooft, dat neigt het leven te worden. Haar vermogens nemen die draai en het neemt ons overeenkomstig naar hoogten of keert haar stappen naar de afgrond.

Een enorme inconsequentie

Een enorme inconsequentie was haar actie's wet,
Alsof elke mogelijkheid uitgeput moet worden,
En smart en zaligheid tijdverdrijf van het hart waren.

Zo zoveel mogelijkheden onderzoekend van het ene extreem naar het andere, gaat het leven door een variëteit van ervaringen, sommige pijnlijke, sommige gelukkigere toestanden, alsof het alles moet proeven en ervaren. In het proces beweegt het eenvoudig van de ene toestand naar de andere zonder enig onderscheiden einde of doel.

Slotopmerkingen

We zien hier de karakteristieke beweging van het leven, waarvoor niets finaal is, totdat het het Oneindige bereikt en ervaart. Tot dan moet het onderzoeken, zoals de

avonturier, die wandelt op een onbekend pad, waarvan de verre eindes volledig verborgen zijn voor zijn zicht.

De Misère en de Kroniek van het Leven, p. 117-118

Openingsopmerkingen

Verandering, constante stroom, liefde voor extremen lijkt juist de Natuur van het leven te zijn. Achter deze rusteloze drang is er inderdaad een zoeken, een zoeken, dat niet bevredigd kan worden, totdat juist het Hoogste, het Absolute, het Volmaakte, het Ultieme bereikt is en gerealiseerd. Dit is de werkelijke oorzaak van haar misère en ongelukkigheid.

Opgeheven of gebroken

In een galop van de donder-gehoefde lotgevallen
Vloog zij door de racevelden van Omstandigheid,
Of zij werd, slingerend, heen en weer geworpen tussen haar hoogten en
diepten,
Opgeheven of gebroken op Tijds niet constante wiel.

Het leven durft het onmogelijke en streeft naar wat onbereikbaar zou kunnen lijken. Het gebruikt iedere omstandigheid, iedere situatie, ieder omhoog en omlaag, ieder op en neer om te duwen naar haar onbekende doel. Of nu gebroken en opzij geworpen of momentaan verheven door de Cirkel van de Tijd, zij gaat door op haar reis zonder ergens te rusten.

Kleine verlangens en enorme ambities

Midden tussen een eentonig gekrioel van kleurloze verlangens
Kronkelde zij, een worm tussen wormen in Natuur's slijk,
Dan, met Titaan gestalte, nam zij de hele aarde als voedsel,
Ambieerde de zeeën als haar mantel, de sterren als haar kroon
En schreed schreeuwend van piek naar enorme piek,
Tierde om werelden om te veroveren en te heersen.

Er is een hele reeks van ervaringen, waar het leven doorheen beweegt. Gedreven door kleine en korte verlangens, ervaart het het leven van een worm in zijn kleinheid. Aan de andere kant groeit het naar een Titaan's ambitie om de aarde en de hemelen te verzwelgen, waarbij het uitbreidt en beweegt in gigantische cirkels.

Angst en verdriet

Dan, speels bekoord door Verdriet's gezicht,
Dompelde zij zich in de smart van de diepten
En, zwelgend, klampte zij zich vast aan haar eigen misère.

Vermoeid van vreugde en verliefd op verdriet, keert het leven zich naar genieten van de bittere wijn van angst en misère. Ofschoon een koppige droogte en vergiftige substantie, zou het zich er toch aan kunnen klampen.

Verlies en verdriet

In een pijnlijke omgang met haar verkwiste zelf
Schreef zij de rekenschap van alles, wat zij verloren had,
Of zat met verdriet als met een oeroude vriend.

Zelfs verlies en verdriet worden haar partners en vriend in het grote spel van het leven. Dit geniet en gebruikt zij ook voor haar zelf-ontdekking.

Gewelddadige verrukkingen en ontoereikende vreugde

Een gestoei van gewelddadige verrukking was spoedig verkwist,
Of zij talmde, gebonden aan een ontoereikende vreugde,
Terwijl zij de wendingen van het lot miste, miste leven's doel.

Of terwijl zij zich afkeert van droefheid en verdriet, kan zij zich richten op het andere extreem van gewelddadig plezier en momentane opwindingen, waarbij zij de deur mist van een grotere bestemming, de omkering naar een groter Lot.

Haar talloze stemmingen

Een scene werd gepland voor al haar talloze stemmingen,
Waar ieder de wet kon zijn en de manier van leven,
Maar geen een zuivere gelukzaligheid kon bieden; (pag. 118 begint)
Zij lieten alleen een flakkerende levenslust achter
Of de woeste lust, die een dodelijke vermoeidheid brengt.

Zo zoekt het leven naar haar verloren Glorie, terwijl zij het op de een of andere manier probeert te vinden. Het probeert haar gezicht van Vreugde te ontdekken, die het in het begin droeg. Zij creëert de ene scene na de andere, gaat door talloze ervaringen en stemmingen en toestanden, ieder van hen een manier van leven makend. Toch ontdekt zij nergens de Vreugde, die zij zoekt; alleen flarden en glimpen van de ware gelukzaligheid of intense, momentane opwindingen, die spoedig vervagen, een grond van vermoeidheid en saaiheid achterlatend.

Ontevredenheid en ongemak

Midden tussen vluchtige, niet vertelde variëteit
Bleef iets onbevredigd, altijd hetzelfde
En zag in het nieuwe slechts een gezicht van het oude,
Want ieder uur herhaalde de hele rest
En iedere verandering prolongeerde hetzelfde ongemak.

Ofschoon altijd veranderend, blijft het hetzelfde door de ene Vreugde, die zij mist in al haar omzwervingen. Tenslotte wordt zij vermoeid van de zoektocht, omdat alles op dezelfde manier lijkt te eindigen, doelloos of het doel missend.

Beperking van het leven in haar huidige toestand

Als een geest van haar zelf en doel onzeker,
Spoedig moe van teveel vreugde en geluk,
Heeft zij behoefte aan de aansporing van plezier en van pijn
En de ingeboren smaak van lijden en onrust:
Zij spant zich in voor een einddoel, dat zij nooit kan winnen.

Dit is de toestand van het leven in onze huidige onwetendheid. Vatbaar voor dwaling en lijden, niet in staat om de beker van vreugde lang op te houden, beweegt het leven, geprikkeld door plezier en pijn. Lijden en onrust worden haar voedsel, als zij zich inspant voor een onbekend, ongezien, nooit bereikt doel.

Een perverse smaak

Een perverse smaak kwelt haar dorstige lippen:
Zij weent om het verdriet, dat uit haar eigen keuze kwam,
Zij smacht naar het plezier, dat haar borst met wonden pijnigde;
Terwijl zij aspireert naar de hemel, keert zij haar schreden naar de hel.

Zij voelt het doel alleen vaag en kent de stappen niet. Onwetend over zichzelf en het pad neemt zij de verkeerde ommekeer en lijdt later door haar eigen keuze. Of anders mist zij, gedreven door de tijdelijke opwindingen van het vlees, de roep van de ziel. Ofschoon een kandidaat en aspirant van de Hemel, keert zij snel haar stappen naar de hel.

Kans en lot

Kans heeft zij gekozen en gevaar als speelkameraden;
Lot's vreselijke schommeling heeft zij genomen als wieg en zetel.

Het doel niet kennend, niet bewust wat zij vanbinnen behoudt, speelt het leven met gevaar, dat gezeten is in de onzekere wieg van het Lot in gebieden van gevaar, dat lokt en charmes, die niet kunnen voortduren.

Slotopmerkingen

Aldus beschrijft Sri Aurobindo het leven, zoals het tegenwoordig is, in een toestand van onwetendheid, geconditioneerd door gewoonten en zoekend naar plezier en pervers zelfs naar pijn.

De Verloren Wereld-Verrukking, p. 118-119

Openingsopmerkingen

Wat tot dusver beschreven is, is natuurlijk niet het hele plaatje. Het leven is in haar oorsprong Goddelijk en wordt geboren uit de Zaligheid, die de werelden bouwde om God's vreugde te huizen.

Eeuwig huis

Toch was haar geboorte uit het Tijdloze zuiver en helder,
Een verloren wereld-verrukking draait in haar ogen,
Haar stemmingen zijn gezichten van het Oneindige:
Schoonheid en geluk zijn haar ingeboren recht,
En eindeloze Gelukzaligheid is haar eeuwige huis.

Toch is er hoop. Achter al deze rusteloosheid, achter al deze hoogten en laagten in haar eindeloze zoeken naar vreugde is er een subtiel en diepzinnig mysterie. Het is dit, dat het Leven geboren werd uit de hogere hemisfeer. Het is een aspect van het Goddelijke en heeft zich neergebogen naar de aarde vanuit haar ingeboren Huis van Schoonheid en Zaligheid. Zoals alle vermogens van het Goddelijke is het verdwaald in dit ambigue gebied en moet worstelen tegen het duistere Onbewuste en de constante oppositie van de Dood het hoofd bieden, toch weigert het op te geven, omdat het diep erin de herinnering draagt van eeuwigheid en oneindigheid.

Antiek gezicht van vreugde

Dit nu onthulde zijn antieke gezicht van vreugde,
Een plotselinge openbaring aan het hart van verdriet
En verleidde het om te verdragen en hunkeren en hopen.

Deze hemelse oorsprong en goddelijke geboorte wordt nu geopenbaard aan Aswapati. Het komt hierdoor, dat het leven weigert op te geven en verduurt en hoopt, ondanks de worsteling en zelfs mislukkingen en val.

Beeld van een gelukkiger staat

Zelfs in veranderende werelden, verstoken van vrede,
In een sfeer, gepijnigd door verdriet en door angst
En terwijl zijn voeten een onveilige grond betraden,
Zag hij het beeld van een gelukkiger staat.

Aswapati is nu getuige, dat zelf in de duisternis en gevaar en verdriet en angst deze vreugde staat achter zoeken naar geluk, terwijl het altijd van binnen gedragen wordt.

Koninkrijken van een smartloos leven

In een architectuur van hiëratische Ruimte,
Cirkelend en klimmend naar schepping's toppen,
Op een blauwe hoogte, die nooit te hoog was
Voor warme vereniging tussen lichaam en ziel,
Zo ver als de hemel, zo dichtbij als gedachte en hoop,
Glorde het koninkrijk van een smartloos leven. (pag. 119 begint)

Er zijn inderdaad hemels van Levenswerelden, die menselijke harten aanraken, terwijl zij erg hoog en ver reiken naar schepping's pieken. Van deze hoge werkelijkheden is Aswapati nu getuige.

Een archipel van lach en vuur

Boven hem in een nieuw hemels gewelf
Anders dan de hemelen, gezien door sterfelijke ogen,
Als op een uitgesneden plafond van de goden,
Een archipel van lach en vuur,
Zwommen sterren vrij in een rimpelende zee van lucht.

Aswapati aanschouwt nu deze hogere werelden van het leven, waar gelach en lumineuze kracht natuurlijk zijn. Als heldere en vurige sterren zwommen deze werelden in de etherische Ruimte.

Sferen van vreemde gelukzaligheid

Torenende spiralen, magische ringen van levendige kleur
En glanzende sferen van een vreemde gelukzaligheid
Dreven door de verte als een symbolische wereld.

Voor zijn innerlijke visie verschenen deze werelden als magisch en mooi, die een vreemde etherische vreugde uitstraalden.

Zaligheid voor altijd.

Op de moeilijkheden en de inspanningen, die zij niet konden delen,
Op de ongelukkigheid, die zij niet konden verhelpen,
Ontoegankelijk voor leven's lijden, strijd, verdriet,
Onbesmet door haar kwaadheid, zwaarmoedigheid en haat,
Keken onbewogen, onaangeraakt grote gedroomde vlakken omlaag,
Voor altijd zaligvol in hun tijdloze recht.

Deze werelden zijn hoog boven, ver voorbij menselijk lijden en verdriet. Onaangeraakt door lijden en somberheid en kwaadheid en haat en alle kleinheid en

vervorming, die het leven hier ervaart, blijven deze werelden geabsorbeerd in zaligheid, onbezorgd over al het andere.

Geabsorbeerd in hun eigen schoonheid

Geabsorbeerd in hun eigen schoonheid en voldoening,
Leven zij zeker van hun onsterfelijke blijheid.

Zij blijven ondergedompeld in hun schoonheid en heerlijkheid, zeker over hun toestand.

Mijmeringen van eeuwigheid

Apart, gedompeld in hun zelf-glorie, veraf,
Zwommen zij brandend in een vage doorschijnende waas,
Een eeuwigdurend toevluchtsoord van droomlicht,
Een nevel van de pracht van de goden,
Gemaakt van de mijmeringen van eeuwigheid.

Ver boven onze lijdende aarde bestaan deze werelden, die baden in hun pracht en vermogen en glorie, terwijl zij hun adem onttrekken aan het broeden van de eeuwigheid.

Slotopmerkingen

Aldus zien we hier een vroege en samenvattende beschrijving of eerder een overzicht van verre van deze Levenshemels, vol van verrukking en glorie en vermogens van de hoge goden.

Koninkrijken van Levenshemelen, p. 119-120

Openingsopmerkingen

Terwijl hij de atmosfeer van de levenshemelen beschrijft, geeft Sri Aurobindo ons nu een glimp van het koninkrijk, dat grenst aan de hogere werelden.

Ongelooflijk voor het menselijke geloof

Bijna onvoorstelbaar voor het menselijke geloof,
Leken zij nauwelijks de substantie van dingen, die zijn.

Het is onmogelijk voor het menselijke denken of het voorstellingsvermogen om de prachten te bevatten, die wachten op onze ontdekking op de hoge pieken van de natuur, waar het leven zo verschillend is in substantie en organisatie.

Beelden van een verre scene

Alsof door een magisch televisiescherm
Geschetst voor een of ander vergrotend innerlijk oog
Schenen zij als beelden, geworpen van een verre scene,
Te hoog en blij om gevat te worden door sterfelijke leden.

Eerst worden zij van verre gezien, dichtbij gebracht voor ons zicht, alsof door een of andere magische televisie. Het innerlijke oog is getuige van hen als beelden van een verre scene, te goed om waar te zijn, te blij voor onze ogen om te behouden.

De verborgen koninkrijken van zaligheid

Maar dichtbij en werkelijk voor het verlangende hart
En voor het lichaam's gepassioneerde denken en gevoel
Bestaan de verborgen koninkrijken van zaligheid.

En toch zijn deze werelden dichtbij ons, wanneer we alleen duiken binnen ons hart en hen zien met de ogen van de geheime ziel. Het is dichtbij ons en inspireert het lichaam's gevoel en gepassioneerd denken om de Schoonheid en de Vreugde te zoeken in het aardse leven.

Wentelend in zaligheid

In een of ander dichtbije onbereikte werkelijkheid, die we toch voelen,
Immuun voor de strenge greep van Dood en Tijd,
Ontsnapt aan het zoeken van verdriet en verlangen,
In heldere, betoverde, veilige periferieën
Liggen zij voor altijd wentelend in zaligheid.

Maar anders dan de aarde zijn deze werelden immuun voor de dood en de tijd of de greep van verdriet en verlangen, die ons rusteloos maakt en ons vult met een besef van wens. Dit zijn werelden, waar zaligheid juist de substantie is van het wezen en de wet van het leven. Hun invloed laat ons voor een ogenblik het staren van de dood vergeten en de roep voor zaligheid voelen.

Beelden van een volmaakt koninkrijk

In droom en trance en mijmering voor onze ogen, (pag. 120 begint)
Door een subtiele visie's innerlijk veld,
Wijde verrukte landschappen, die vlieden van het zicht,
Passeren de beelden van het volmaakte koninkrijk
En later achter hen een lichtende herinnering's spoor.

Soms kunnen deze werelden gezien worden in trance en subtiel visioen en terloops ons vullen met verrukking, terwijl zij een spoor van mooie herinnering achterlaten, dat draait in ons innerlijke wezen.

Onwerkelijk schijnend, toch echter dan het leven

Ingebeelde scènes of grote eeuwige werelden,
Droom gevangen of gevoeld, raken zij onze harten met hun diepten;
Onwerkelijk schijnend, toch echter dan het leven,
Gelukkiger dan geluk, waarder dan ware dingen,
Als deze dromen waren of gevangen beelden,
Maakten droom's waarheid aarde's vergeefse werkelijkheden vals.

Dit zijn werelden, waarvandaan artiesten vaak hun verbeelding en inspiraties betrekken. Voor de praktische mens, voor de fysiek gewortelde persoon, lijken deze waarheden onwerkelijk en toch zijn zij, aan het hart geraakt en bewogen door hun adem, werkelijk en concreet in hun effecten. Ofschoon zij kunnen verschijnen als dromen voor onze sterfelijke visie, zijn deze dromen toch van onschatbare waarde voor de mensheid, omdat zij ons helpen aspireren en een schoonheid en vreugde en liefde naar beneden brengen, die gewoonlijk niet gevonden worden op de aarde.

Smarteloze landen

In een snel eeuwig moment gefixeerd, leven er
Kalme hemelen van onvergankelijk Licht,
Verlichte continenten van violette vrede,
Oceanen en rivieren van de vrolijkheid van God
En smarteloze landen onder purperen zonnen
Of komen altijd teruggeroepen naar verlangende ogen.

Er zijn lumineuze hemelen, waarvandaan vrede en verrukking samenkomen om de ruimte te vullen met God's vreugde en de deuren te sluiten voor verdriet en leed en pijn.

Slotopmerkingen

Zodanig zijn de hoge hemelen van Zaligheid en Geluk, die grenzen aan het Keizerrijk van de Zon.

De Innerlijke Waarheid en de Oorsprong van het Leven, p. 120-121

Openingsopmerkingen

De visie van het Leven in haar totaliteit en koningschap komt nu dichterbij en naderbij Aswapati, terwijl hij opstijgt door de hiërarchie van de ladder van Bewustzijn. Dit is de gebruikelijke manier van alle opstijging. Eerst hebben we verre glimpen, enkele en verre ertussen. Later worden zij frequenter en de waarheid, die even van ver gezien wordt, komt dichterbij en naderbij.

De ster komt naderbij

Dit, eens een ster van helder veraf idee
Of verbeelding's kometenspoor van een droom,
Nam nu een dichtbijge gedaante van werkelijkheid.

In het begin lijken deze prachten en glories van het Leven als verbeelding of een niet realiseerbaar veraf ideaal. Maar dit komt nu dichterbij de ziener-wil van Aswapati. Hij kan nu deze werkelijkheid ervaren van dichtbij.

De kloof oversteken

De kloof tussen droomwaarheid, aardefeit was overgestoken,
De wonderwerelden van het leven waren geen dromen meer;
Zijn visie maakte alles, wat zij ontsluitte, het zijne:
Hun scenes, hun gebeurtenissen ontmoetten zijn ogen en hart
En troffen hen met pure lieflijkheid en zaligheid.

Een kloof bestaat tussen hogere waarheden en aardse werkelijkheden. De aarde verklaart het als een droom, terwijl deze dromen voor de yogi concrete vormen een intieme werkelijkheden beginnen aan te nemen. Zijn bewustzijn identificeert zich en vermengt zich met de goddelijkere atmosfeer van deze hogere werelden en ademt een zuiverdere Vreugde, die men hier vindt.

Een hemel van het zelf

Een ademloos hoogtegebied trok zijn blik,
Waarvan de grenzen uitsteken in een hemel van Zelf
En daalden naar een vreemde etherische basis.

Deze werelden openen naar buiten naar de grenzeloze leegheid van het vormloze Zelf en leken te staan op een basis van ether, die hun gemanifesteerde bestaan ondersteunde.

De kwintessence van het Leven

De kwintessens straalde van Leven's hoogste heerlijkheid.

De kwintessence van het leven is heerlijkheid. Het is het kind van heerlijkheid en spiegelt het op zijn lumineuze pieken.

Spirituele en mysterieuze top

Op een spirituele en mysterieuze top
Scheidde alleen een wonder's hoge herscheppende lijn
Het leven van de vormloze Oneindigheid
En beschutte de Tijd tegen eeuwigheid.

Uit het vormloze Oneindige verschijnt leven als een vermogen van het Eeuwige en gaat het gebied binnen van de Tijd van over de grenzen, die de lagere en hogere Hemisfeer van het bestaan scheiden.

Diepe oceaan van dynamische vrede

Uit die vormloze substantie smeedt Tijd haar vormen;
De Eeuwigheid's stilte draagt het kosmische bedrijf:
De profetische beelden van Wereld-Kracht (pag. 121 begint)
Hebben de sterkte om te zijn, de wil om voort te duren
Onttrokken aan een diepe oceaan van dynamische vrede.

Het leven is een eeuwigdurende beweging van vormen in de Ruimte en de Tijd, maar deze beweging wordt ondersteund door de Eeuwige Vrede, die altijd op de achtergrond staat. Toch is deze vrede een almachtig vermogen en het leven betreft al haar kracht en wil -om -te -zijn aan deze Wereldkracht, die altijd aanwezig is in het hart van de Ene als de Goddelijke Shakti.

Slotopmerkingen

Dit is om te zeggen, dat het leven tevoorschijn gekomen is uit de oceaan van Bewustzijnskracht, Chit-Shakti, van het Eeuwige en Oneindige. Omdat het leven in haar oorsprong Goddelijk is, kan het daarom getransformeerd worden in een figuur en afbeelding van de goddelijkheid in de manifestatie.

Het Werk van het Leven, p. 121

Openingsopmerkingen

Het Leven is neergedaald van haar hoogste pieken om zo hier de Schoonheid en de Waarheid en het Vermogen en de Heerlijkheid van de Geest te scheppen en op te bouwen. Dit is haar werk en ook de oorzaak van haar lijden.

De geest's apex omkeren

Door de geest's apex om te keren naar leven,
Verbruikt zij de plastische vrijheden van de Ene
Om de dromen van haar grill in daden te gieten,
Haar wijsheid's roep bestendigt haar zorgeloze voeten,
Hij schraagt haar dans op een rigide basis,
Zijn tijdloze stille onveranderlijkheid
Moet haar schepping's wonder standaardiseren.

De kracht van het leven wordt geboren uit het geheime vermogen van de Geest. Daarom draagt zij in haar bewegingen de aanraking van Oneindigheid. Zij plant dromen in het hart en denkvermogen van de mens om te streven naar Schoonheid en Vermogen en vreugde. Er is achter haar een diepe Wijsheid, die haar bewegingen begeleidt en hen een richting geeft en een afgemeten tempo. Tegelijkertijd wordt haar de rigide basis geleverd van de Materie voor haar dans en de matrijzen en vormen, waardoor zij zichzelf uitdrukt. In feite is het zuivere Bestaan, de onbeweeglijke Waarheid inerte materie geworden, net als de Ene Bewustzijnskracht de vreugdevolle energie geworden van het leven, dat oneindige patronen uitwerpt door haar creatieve dans.

De scene uitvinden van een concreet universum

Terwijl zij uit de Leegte's blinde energieën
De scene uitvindt van een concreet universum,
Heeft zij door zijn denken haar schreden gefixeerd, in haar blinde daden
Ziet zij door flitsen van zijn alwetende Licht.

Het vermogen van het leven brengt de schijnbare leegte, vormen en beelden naar buiten, die zouden bewegen en dansen in de Tijd en de Ruimte. Achter haar bewegingen is het Idee, waarvan het Licht haar hart verlicht, zelfs als zij beweegt en creëert

Het overheersende Idee

Op haar wil leunt het ondoorgrondelijke Supramentale omlaag
Om haar kracht te begeleiden, die voelt, maar niet kan kennen,
Zijn adem van macht controleert haar rusteloze zeeën
En het leven gehoorzaamt het overheersende Idee.

Zij heeft kracht, maar niet het Idee om haar stappen te begeleiden. Dit Idee is de geheime Waarheid van alle dingen, die zichzelf moeten vervullen door en in het leven. De geboorte van dit Werkelijke Idee is het Supramentale, dat leunt naar de roep van het leven om haar rusteloze stappen te begeleiden, die altijd bezig zijn om te scheppen, maar de koers niet kennen en het thema van de schepping.

Het gevaarlijke Denkvermogen

Op haar wil, geleid door een lumineuze Immanentie,
Baant het gevaarlijk experimenterende Denkvermogen
Zijn weg door obscure mogelijkheden
Tussen kansformaties van een onwetende wereld.

Gedwongen door haar wil en geleid door de geheime Kennis vanbinnen waagt het denkvermogen zich in het Onbekende om te experimenteren en nieuwe domeinen en ongeziene werelden te ontdekken.

De Natuur klimt naar God

Ons menselijke onbegrip beweegt naar de Waarheid,
Opdat Onwetendheid alwetend kan worden,
Omgevormde instincten vormen zich tot goddelijke gedachten,
Gedachten huizen onfeilbaar onsterfelijk inzicht
En de Natuur klimt naar God's identiteit.

Door deze hele creatieve dans van het leven, door deze hele proefneming en onderzoek klimt het leven naar haar eigen Waarheid en de natuur wordt opgetild naar goddelijkere hoogten, totdat het één wordt met God.

Slotopmerkingen

Dit is het geheime werk van het leven, om schoonheid te creëren en het Idee een geschikte vorm te geven en beweging om zo God's heerlijkheid te huizen in dingen.

De Gevallen Engel, p. 121-122

Openingsopmerkingen

Het Leven is een vermogen van het Goddelijke, geboren uit Zijn Bewustzijnskracht, die gevuld is met de adem van Zijn oneindigheid. Maar hier werkt zij in Onwetendheid, terwijl zij haar goddelijkheid verliest. Dit is haar vloek en haar beproeving en toch heeft zij binnen haar hart de visie van de pieken, vanwaar zij viel en de sanctie van het Eeuwige op haar grillige wil en beperkte vermogens.

Het Onbegrensbare begrenzen

De Meester van de werelden, haar zelfgemaakte slaaf,
Is de executeur van haar fantasieën:
Zij heeft de zeeën van almacht gekanaliseerd;
Zij heeft met haar wetten het Onbegrensbare begrensd.

Het Leven heeft haar oorsprong in het Oneindige, maar hier gaat zij om met eindige vormen en vindt daarbij haar vermogens beperkt. De vrije expansie van haar verbeelding is gebogen. Haar goddelijkheid is hier beperkt in zijn actie en vermogen in deze lagere wereld van eindige vormen.

De gebonden Onsterfelijke

De Onsterfelijke bond zichzelf om haar werken te doen;
Hij zwoegt op taken, die haar Onwetendheid stelt,
Verborgen in de mantel van onze sterfelijkheid.

De Onsterfelijke Godheid van het Leven heeft de condities geaccepteerd van haar taak en werkt door de wetten van Onwetendheid, die zij opgesteld heeft voor de werken van haar onbeperkbare kracht.

Verbeurde goddelijkheid

De werelden, de vormen, die haar godinnenfantasie maakt,
Hebben hun oorsprong verloren op ongeziene hoogten:
Zelfs afgezonderd, afgedwaald van hun tijdloze bron, (pag. 122 begint)
Zelfs vervormd, obscuur, vervloekt en gevallen,
Omdat zelfs een val zijn geperverteerde vreugde heeft
En zij niets uitsluit, dat heerlijkheid dient,
Kunnen deze ook tot de pieken terugkeren of hier
Het vonnis wegsnijden van de geest's val,
Hun verbeurde goddelijkheid herontdekken.

De Goddelijke kracht binnenin haar werkt hier onder de condities van Onwetendheid. Zij is gevallen van haar allerhoogste hoogten en daarbij vervormd en vervloekt. Toch kan zij deze gevallen werelden verheffen naar de pieken van de Glorie, vanwaar zij gevallen is.

Slotopmerkingen

De glorieuze engel is hier afgedwaald, alsof gevallen en vervloekt. Maar er is achter deze val een bewuste Wijsheid en Wil, die haar val sanctioneert en haar helpt met haar taken, zelfs ofschoon onder de condities van Onwetendheid.

Een Uitgebreid Visioen van de Levenswerelden, p. 122

Openingsopmerkingen

Terwijl de werelden van het Leven naderbij komen naar zijn ziel, neemt Aswapati een dichtbije en uitgebreide kijk op hen.

De hoogten en de onderste diepten

Gegrepen in een eeuwige visioen's zwaai,
Zag hij tegelijk haar trots en pracht van hooggeboren zones
En haar regionen, gebukt in de onderste diepten.

In een enkele zwaai van een eeuwig visioen, dat alle dingen ziet van hun oorsprong, helemaal omhoog naar hun culminatie, ziet Aswapati de hogere werelden van het Leven met koningschap en pracht, zoals ook de onderste gevallen werelden, waar het Leven een instrument wordt van de Dood.

De Monarchie van het Leven

Boven was een monarchie van ongevallen zelf,
Beneden was de sombere trance van de afgrond,
Een tegengestelde pool of schemerige antipoden.

Boven in de hogere werkelijkheden waren de grote Goden van het Leven, die het stempel droegen van goddelijk koningschap. Zij waren nog in bewust contact met de Eenheid van het Zelf. Maar beneden openbaarden zij het beeld van somberheid en onbewustheid aan de tegengesteld pool van het Bestaan.

Uitgestrektheden van Glorie

Er waren uitgestrektheden met de glorie van leven's absoluten:
Alles lachte in een veilige onsterfelijkheid
En een eeuwige kindertijd van de ziel,
Voordat een duisternis kwam en pijn en smart werden geboren,
Waar alles kon durven om zichzelf te zijn en één
En Wijsheid speelde in zondeloze onschuld
Met naakte Vrijheid in Waarheid's gelukkige zon.

Er waren werelden, waar verdriet en pijn en duisternis niet waren. Er waren werelden, waar Wijsheid onverstoord door denkvermogen's dualiteiten verbleef en eenheid speelde met verschil. Er waren werelden, waar waarheid en Vrijheid samen leefden in een gelukkige en harmonieuze omarming en niets verborgen hoefde te worden of bedekt voor het zielzicht. Alles was gelukkig en vrij en bewust van zijn onsterfelijkheid.

Smaak van zwoegen en tranen

Er waren werelden van haar gelach en verschrikkelijke ironie,
Er waren velden van haar smaak van gezwoeg en twist en tranen;
Haar hoofd lag op de borst van de amoureuze Dood,
Slaap imiteerde een tijd uitsterving's vrede.

Toch waren er ook werelden, waar gelach een verschrikkelijke ironie en twist en pijn de manier van leven was. Hier wandelde het Leven hand in hand met de Dood als een boezemvriend en slaap en onbewustheid werden beschouwd als Vrede, die de vernietiging van de wil -om -te -zijn initieert.

De smaak van tegendelen

Het licht van God heeft zij gescheiden van zijn donker
Om de smaak te testen van naakte tegendelen.

Wat oorspronkelijk Een was en is, is verdeeld in het spel van dualiteiten door de kracht van het Leven om de vreugde van tegengestelden te proeven.

Kosmos-chaos van de persoonlijkheid

Hier heeft vermenging van hun tonen en tinten in mensen's hart
Zijn wezen's veranderbare ontwerp geweven,
Zijn leven een voorwaarts rimpelende stroom in de Tijd,
Zijn natuur's constante gefixeerde beweegbaarheid,
Zijn ziel een bewegende beeld's verandervolle film,
Zijn kosmos-chaos van persoonlijkheid.

Een uitgestrekt gebied van mogelijkheden en ervaringen opent in het menselijke hart, terwijl de kracht van het leven erin stroomt. Altijd veranderend en toch altijd schijnbaar hetzelfde creëert het in ons de illusie van een persoonlijkheid met veel tegengestelde kanten, een wanordelijke orde, zagezegd.

Het passiespel van het Leven

De grootse schepster met haar cryptische aanraking
Heeft zich naar pathos gekeerd en vermogenswezen's zelf-droom,
Maakte een passiespel van zijn onpeilbare mysterie.

Zo is de textuur geweven van onze levens met de smaak van tegengestelden, van licht en schaduw, van pathos en vreugde, die ons het besef geeft van een onpeilbaar mysterie.

Slotopmerkingen

Een wederzijdse tegenstelling lijkt de manier van leven hier te zijn, als gevolg van de vermenging van tegengestelden. Maar in haar hogere werelden is er een volmaakte harmonie en vrijheid in haar ritmen.

De Mogelijkheid van een Hoger Leven, p. 123

Openingsopmerkingen

Ons menselijke leven zou ver verheven kunnen worden boven haar huidige plaats en enig verse sfeer brengen van goddelijke hoogten, wanneer materie zich zou kunnen openen voor de Geest's instroom.

Halverwege tot de hemel

Maar hier waren werelden, halverwege opgetild naar de hemel. (pag. 123 begint)

Ver verheven boven de aardenatuur zijn zij toch niet de hoogste pieken, die mensen's ziel zou kunnen beklimmen.

Sluier, maar niet de Muur

De Sluier was daar, maar niet de Schaduwachtige Muur;
In vormen niet te veraf voor de menselijke greep
Brak een of andere passie door van de onschendbare zuiverheid,
Een straal van de oorspronkelijke Zaligheid.

Een helder gordijn hing tussen deze hoge Levenswerelden en de hoogste Extase. Toch kon iets van de ultieme Zaligheid nog deze werkelijkheden binnengaan door een dunne sluier. Er werd nog een contact gevoeld en geen rigide muur, die de twee scheidde.

Wanneer de aarde zuiver was

Hemel's vreugden zouden aarde's kunnen zijn, wanneer de aarde zuiver was.

Deze hoge Levenswerelden werden gebaad in zuiverheid en konden iets van hun vreugde en schoonheid schenken, wanneer de aarde zuiver genoeg zou zijn om hun energie vast te houden zonder het te vervormen of verspillen of verkeerd te richten.

Alle liefde kon spelen

Er kon ons vergoddelijkte gevoel en hart,
Een of ander natuurlijk gelukzaligheid's heldere uiterste hebben bereikt,
Een of andere huivering van Supernatuur's absoluten:
Alle sterkten konden lachen en sporten op aarde's harde wegen
En nooit haar wrede kant voelen van pijn,
Alle liefde kon spelen en nergens Natuur's schaamte.

Ook de aarde kon deze zaligheid geproefd hebben van de hogere werelden en de aanraking gevoeld van een vreugdevolle liefde en sterkte zonder de wrede kant van pijn, wanneer ons gevoel en hart vergoddelijkt konden worden.

De deuren zijn versperd

Maar zij heeft haar dromen gestald in Materie's hoven
En haar deuren zijn nog gesperd voor hoogste dingen.

Maar hier op aarde zijn de dromen en de kracht van het leven gebonden aan de materie, waarvan de deuren gesloten zijn voor goddelijker dingen.

Slotopmerkingen

Materie moet voorbereid worden om het Goddelijke Leven te vestigen op aarde. Tot dan zullen deze grotere mogelijkheden van het leven hoofdzakelijk dromen blijven.

Werelden van Onsterfelijken, p. 123-124

Openingsopmerkingen

De hogere werelden van het Leven zijn bevolkt met onsterfelijke wezens, die we kennen als goden. Sri Aurobindo geeft ons een glimp van deze werelden en wat zij vertegenwoordigen in het grote schema van dingen.

God's adem

Deze werelden konden God's adem voelen, die hun toppen bezocht;
Een of andere glinstering van de Transcendente's zoom was daar.

Deze Levenswerelden zijn tevoorschijn gekomen uit de adem van God en daarom kan het nog steeds gevoeld worden op haar hoge pieken, waar de Levenswerelden verschijnen en binnengaan in de eenzaamheid van God's omarming. Iets van de Transcendente's Glorie en licht wordt daar gevoeld, ofschoon nog niet in zijn volheid, omdat het niet het ultieme Thuis van de Waarheid is.

Belichaamde vreugde

Over de witte eonenlange stilten kruisten
Onsterfelijke beelden van belichaamde vreugde
Wijde ruimten dichtbij eeuwigheid's slaap.

De wezens van deze werelden zijn onsterfelijk en belichamen God's vreugde zelfs, terwijl zij bewegen door wijde ruimten van zuiverheid en Licht, die sluiten over de Stilte van de eeuwigheid.

Lieflijkheid, zaligheid en gelukzaligheid

Zuivere mystieke stemmen in zaligheid's zwijgen
Lokten Liefde's vlekkeloze lieflijkheden,
Riepen zijn honingzoete aanraking om de werelden te beroeren,
Zijn zaligvolle handen te leggen op Natuur's leden,
Zijn lieflijke intolerante macht van vereniging
Om alle wezens in zijn reddende armen te nemen,
Zijn medelijden te richten op rebel en zwerver
Om hen het geluk op te leggen, dat zij weigeren.

Deze werelden werden gevuld met mystieke stemmen, die de lieflijkheid aanriepen van Liefde, zodat Zijn gelukzaligheid alle schepselen in zijn vurige omarming kan nemen en hen redden en opnieuw kan maken door op hun levens de vreugde te gieten, die zij zoeken, maar niet vinden.

Het sluimerende oor van extase

Een huwelijkszang voor het ongeziene Goddelijke,
Een vlammende rapsodie van helder verlangen
Lokte een onsterfelijke muziek naar het hart.
En wekte het sluimerende oor van extase.

Deze stemmen waren als een gezang van hymnen, opgetild naar het Ongeziene Goddelijke, opwaarts klimmend als een zuivere vlam bracht het onsterfelijke muziek naar beneden naar mensen's hart en ontwaakte in ons het oor voor de geluiden van extase.

Een zuiverder, vuriger besef

Een zuiverder, vuriger besef had daar zijn thuis,
Een brandende drang, die geen aardse leden kunnen behouden;
Men nam een diepe, onbelaste, ruime ademhaling
En het hart snelde van hartslag naar verrukte hartslag.

De zintuigen werden daar omgevormd om de brandende vlam te behouden van verrukking en het vermogen van God's machtige adem, die bevrijd werd uit de nauwe grenzen van gedachten en gevoelens.

Vreugde en Schoonheid en Verwondering

De stem van de Tijd zong van Onsterfelijke's vreugde;
Als een inspiratie en een lyrische roep (pag. 124 begint)
Kwamen de momenten met extase op hun vleugels;
Onvoorstelbare schoonheid bewoog hemelnaakt,
Bevrijd van beperkingen in de uitgestrektheden van de droom;
De roep van de Vogels van Verwondering klonk vanuit de lucht
Naar de doodloze volkeren van de kusten van Licht.

Bevrijd van beperkingen voelden deze werelden de momenten en de beweging van de Tijd als golven van extase en onsterfelijke vreugde, die alleen bekend was bij de grote goden. Schoonheid zwierf daar zonder gewaad en verwondering en extase riepen de doodloze wezens van deze werelden als vogels van de hemelen.

Slotopmerkingen

Zo zie we in essentie, dat deze hoge werelden van het Leven een mooie voltrekking zijn van wat we hier zoeken, maar missen, omdat onze zintuigen en onze gevoelens bewegen binnen een smal en nauw gebied van de aardse ervaring. Maar daar, in de weidsheid van de eeuwigheid is alles, wat we hier zoeken, maar zelden voelen of vinden, natuurlijk en spontaan belichaamd.

Het Leven in Levenshemelen, p. 124

Openingsopmerkingen

De Levenshemelen zijn essentieel werelden van Vreugde en schoonheid en liefde en ook van vermogen en glorie.

Wonder en Vervoering

Schepping sprong recht van de handen van God;
Wonder en vervoering zwierven over de wegen.

De hogere werelden van het Leven zijn gevuld met wonder en vervoering, alsof zij verschenen zijn uit de handen van God Zelf.

Te zijn was een heerlijkheid

Alleen al te zijn was een allerhoogste heerlijkheid,
Leven was een gelukkig lachen van de ziel
En Vreugde was koning met Liefde als minister.

Er is geen doel, dat bereikt moet worden, geen doeleinde om vervuld te worden, omdat hoofdzakelijk het zelf gevuld is met vervoering en heerlijkheid. De ziel verheugde zich in deze werelden, vervulde hen met gelukkig gelach. Vreugde heerste in de wonderruimte en Liefde bestuurde de wezens, die daar verbleven.

De geest's lichtgevendheid

De geest's lichtgevendheid was daar belichaamd.

Alle wezens en zelfs objecten en landschappen gloeiden daar met het geest's licht.

Een wereld van harmonie en schoonheid

Leven's tegenstellingen waren minnaars of natuurlijke vrienden
En haar extremen waren scherpe randen van harmonie:
Goedgunstigheid kwam met een tedere zuiverheid
En koesterde de god op haar moederlijke borst:
Daar was niets zwak, dus kon valsheid niet leven;
Onwetendheid was een dunne schaduw, die het licht beschermde,
Verbeelding was de vrije wil van de Waarheid,
Plezier een kandidaat voor hemel's vuur;
Het intellect was Schoonheid's aanbidder,
Sterkte was de slaaf van de kalme spirituele wet,
Vermogen legde zijn hoofd op de borsten van Gelukzaligheid.

In de wereld werd strijd vervangen door een harmonieuze omarming van de tegengestelden. Zwakheid had geen plaats, zelfs toegevendheid kwam met een besef van zuiverheid en plezier was een vlam, die opklom naar de hemelen. Het vermogen van verbeelding werd een instrument van waarheid en Schoonheid werd hoger beschouwd dan het intellect en Sterkte was de slaaf van een kalme spirituele wil. Onwetendheid was daar nog, maar alleen als een dunne schaduw, die afschermde van de totale uitbarsting van de Waarheid.

Slotopmerkingen

Deze werelden worden gereflecteerd in de mens in de hogere regionen, maar ons hart is niet gezuiverd en onze aardennatuur is nog te ruw om de hemelse verrukking en vlam te behouden.

Grandeur en Koningschap, p. 124-125

Openingsopmerkingen

Niet alleen liefde en schoonheid en verrukking, maar ook vermogen en grandeur worden gevonden in deze Levenshemelen.

Opperste glories

Er waren ondenkbare opperste glories,
Autonomieën van Wijsheid's stille zelf-bewind
En hoge afhankelijkheden van haar maagdelijke zon,
Verlichte theocratieën van de ziende ziel,
Getroond met het vermogen van Transcendente's straal.

De werelden van het Leven bevatten, als het ware, niet alleen schoonheid en verrukking en verwondering, maar ook Wijsheid en Vermogen. Als haar pieken zijn er werkelijkheden, waar Wijsheid direct betreft van de Stralen van de Supramentale Zon en heerst door zijn Vermogen.

Zon-heldere koninkrijken

Een visioen van grandeurs, een droom van grootsheden
Bewogen in zon-heldere koninkrijken met vorstelijke tred:
Assemblees, gekroonde senaten van de goden,
Leven's grootmachten heersten op zetels van marmeren wil,
Hoge heerschappijen en autocratieën
En gelauwerde sterkten en gewapende imperatieve machten.

Deze toppunten verblijven in het lumineuze vermogen van het Supramentale Licht en alle wezens dragen daar een vorstelijk stempel en een koninklijke autoriteit. Hun grootmacht zal de werkelijkheden beneden domineren en hun sterkte draagt het fiat van de victorie. Alles, wat daar was, is groots en koninklijk.

Grote en mooie objecten

Alle objecten waren daar groot en mooi,
Alle wezen droegen een koninklijk stempel van macht.

In het behouden van de koninklijke aanraking werden alle wezens daar bekleed met koninklijke vermogens en zelfs objecten waren groots en mooi.

Olicharchieën van de natuurlijke Wet

Daar zetelden de olicharchieën van de natuurlijke Wet,
Trotse gewelddadige hoofden dienden een kalme koninklijke top:
Alle ziel's houdingen kleedden zich in goddelijkheid.

Daar kon men de Meesters van het leven ontdekken, die de natuurlijke wet van dingen in beweging zetten. Zij zijn bewogen door de visie van de Ene en ieder van hun acties en houdingen droegen de stempel van goddelijkheid.

De heerschappij van Liefde

Daar ontmoetten de vurige wederzijdse innigheden
Van meesterschap's vreugden en de vreugde van dienstbaarheid
Door Liefde opgelegd aan Liefde's hart, dat gehoorzaamt
En Liefde's lichaam, gehouden beneden een extatisch juk.

Daar, in dat hoge en mooie koninkrijk, was het Liefde, die heerste door liefde en alle wezens dienden allen in de geest van liefde. De heerser en de beheersten waren allen verbonden in een vreugdevolle intimiteit, die geboren was uit liefde.

Spel van ontmoetende koninklijkheden.

Al was een spel van ontmoetende koninklijkheden.

Alle wezens waren een koninklijkheid en al het leven was een spel van intimiteit en saamhorigheid.

De heerser en het beheerste

Want aanbidding verheft de aanbidder's gebogen kracht
Tot aan de god's trots en geluk, die zijn ziel aanbidt:
De heerser daar is een met alles, waarover hij heerst;
Voor degene, die dient met een vrij gelijkmoedig hart
Is gehoorzaamheid zijn prinselijke training's school,
Als zijn nobiliteit's kroon en privilege
Is zijn geloof een hogere natuur's idioom,
Zijn dienst een spirituele soevereiniteit.

Juist, zoals de wet van liefde de aanbidder een maakt met degene, die hij aanbidt, de relatie verandert in een wederzijdse vreugde, een wordend in het wezen en de kwaliteiten van de aanbedene, zo werden ook de beheersten een met alles, dat hij beheerste. Zijn beheersing was een vrije dienst aan allen als een daad van liefde, zijn kroon van edelheid luisterde naar de wil van zijn onderdaan, zijn vertrouwen het teken van een hoge en verheven natuur, zijn dienst het merkteken van een spirituele soevereiniteit.

Slotopmerkingen

Zo was het glorieuze koninkrijk, dat Aswapati was binnengegaan, een ruimte, waar liefde en vreugde allen aan allen bond en de heerser een maakte met de beheersten in gelijkkluidendheid met de wet van de Geest.

De Vereniging van Kennis en vermogen, p. 125-126

Openingsopmerkingen

In onze wereld zijn Kennis en Vermogen, Idee en Kracht, Visie en Wil vaak van elkaar gescheiden. Maar daar, in die hogere werelden is Aswapati getuige van de twee kanten van Een Bestaan.

De grootse Verlichte en de glanzende leden.

Er waren werkelijkheden, waar Kennis samenging met creatief
Vermogen

In haar hoge huis en maakte haar geheel de zijne:

De grootse Verlichte bemachtigde haar glanzende leden

En vulde hen met de passie van zijn straal

Tot heel haar lichaam zijn doorschijnende huis was

En heel haar ziel de tegenhanger van zijn ziel.

In het Supramentale zien we een perfecte en harmonieuze vereniging van Kennis en creatief Vermogen, met andere woorden, een volledige identificatie van de statische en dynamische kanten van de Ene Werkelijkheid, de Ishwara en de Shakti. Hier vinden we het ultieme mysterie van het Leven. Hier omvat het alle dingen en de hele schepping in zijn scope en uitgestrekte omarming. Hier worden alle aspecten en bewegingen van het Leven gevuld met het Supramentale Licht. De grote en prachtige Godin wordt hier gezien als een transparant vat van de Goddelijke Kracht, die haar vult met een goddelijk enthousiasme en haar een maakt met haar Schepper. Zo is de grote visie van de machtige Godin in haar Supramentale Huis van de Waarheid.

De lumineuze offerande

Vergoddelijkt, herschapen door wijsheid's aanraking,

Werden haar dagen een lichtende offerande;

Als een onsterfelijke mot in gelukkig en oneindig vuur,

Brandde zij in zijn lieflijke, onverdraaglijke vlammenzee.

Terwijl zij de hele schepping in haar ontvangt, offert zij alles aan de Heer vanbinnen. Op haar beurt ontvangt zij de Heer's herscheppende aanraking, de aanraking van Wijsheid en Waarheid. Zo wordt alles een onophoudelijk offer, een voortdurende naar binnen gieten van de Heer en Zijn lieflijkheid en ondraaglijke vreugde over haar.

Het mystieke huwelijk

Een gevangen Leven huwde haar veroveraar.

In een wonderbaarlijke uitdrukking spreekt Sri Aurobindo hier over het leven, dat zich volledig aan het Goddelijke gegeven heeft, die het offer aanvaardt en Zijn Hand van

Licht en de hervormende omarming van Liefde oplegt in een vereniging, die altijd verrukkelijker wordt.

Een Nieuwe manier van Leven.

In zijn wijde lucht bouwde zij haar wereld nieuw;
Zij gaf aan denkvermogen's kalme tred de motor's snelheid,
Aan het denken een behoefte om te leven, wat de ziel zag,
Aan leven een aandrang om te kennen en te zien.

Ons gewone leven beweegt zich binnen smalle en nauwe wegen. Maar met de aanraking van het Supramentale Goddelijke begint ons huidige verdeelde bestaan, waar kennis en wil gescheiden zijn, als het ware, naderbij te komen en elkaar te vervullen in een nieuwe harmonie.

Het levende lichaam van zijn wil

Zijn pracht greep haar aan, haar macht klampte zich aan hem;
Zij kroonde het Idee tot koning in purperen gewaden,
Legde haar magische slangen-scepter in Denken's greep,
Maakte vormen zijn binnenwaartse visie's ritmische vormen
En haar daden het levende lichaam van zijn wil.

In deze hogere werkelijkheid bestuurt Wijsheid het ritme van het leven en heerst door het vermogen van het Idee. Het Leven gehoorzaamt gewillig de heerschappij van de Waarheid en wordt een met de Pracht, die over haar heerst. Zelfs de vormen van deze werelden gehoorzamen het Idee en openbaren de wil en wijsheid in zijn ritmes en bewegingen.

Een centaur's machtige galop

Een vlamme donder, een scheppersflits, (pag. 126 begint)
Zijn Winnaarslicht reed op haar doodloze Kracht;
De centaur's machtige galop droeg de god.

Het Leven werd daar geopenbaard als een scheppend licht en lumineuze kracht, goddelijk machtig en sterk in zijn bewegingen, aangedreven en bewogen door Wijsheid, die zijn doodloze kracht berijdt.

Een dubbele majesteit

Leven troonde met het denkvermogen, een dubbele majesteit.

Het Leven in deze werkelijkheden deelt haar troon met het Denkvermogen, die beiden hun hoogste pieken van goddelijke werkelijkheden aanraken.

Slotopmerkingen

Zo zien we hier een prachtige vereniging van het Idee en de Kracht, van de Kennis en het Vermogen. Het is een werkelijkheid van goddelijke Eenheid, een werkelijkheid, vanwaar Wijsheid en Wil elkaar ontmoeten en een worden.

Kinderlijke Vrolijkheid en vreugde, p. 126-127

Openingsopmerkingen

We kunnen zien, hoe Sri Aurobindo ons stap voor stap bij de hand neemt naar steeds hogere goddelijke werelden en het leven daar beschrijft. De vereniging van Kennis en Vermogen is het karakteristieke van het Supramentale Leven. Er voorbij zijn de werelden van Ananda, waar Zaligheid de spontane manier van leven is.

Groots en heftig geluk

Werelden waren daar van een groots en heftig geluk
En handeling met droom verweven, gelach met denken,
En passie kon daar op zijn verlangen wachten
Tot hij de nabije nadering hoorde van God.

Het is de wereld, waar men het intieme contact voelt met het Goddelijke, dat iemand vult met vreugde en gelach. Het geluk, dat ervaren wordt in deze zonverlichte werelden, is diep en stromend uit de grond van Goddelijke intimiteit en niet de oppervlakkige vreugde, die waarlijk geluk imiteert.

Goddelijke sprongen van liefde en schoonheid en zaligheid

Werelden waren daar van een kinderlijke vrolijkheid en vreugde;
Een onbezorgde jeugdigheid van denkvermogen en hart
Vond in het lichaam een hemels instrument;
Het ontstak een gouden halo rondom verlangen
En bevrijdde het verafgoedde dier in de leden
Voor goddelijke sprongen van liefde en schoonheid en zaligheid.

Diegenen, die familiair zijn met de Indiase mythologie, zouden erin enige reflectie kunnen zien van Krishna werelden. Hier is het bewustzijn van de wezens zoals een kind, zorgeloos en jeugdig en onschuldig, vol vertrouwen in het Goddelijke. Hier zweet de lichaam's substantie zelfs licht uit en zaligheid en verlangen nemen een sublieme goddelijke uitdrukking. Het is een wereld, waar de dierlijkheid van de natuur gesublimeerd en vergoddelijkt wordt, terwijl het een deel wordt van het goddelijke spel van liefde en schoonheid en zaligheid.

Tranen van geluk

Op een stralende grond, die staarde naar hemel's glimlach
Minderde een snelle levensimpuls niet, noch stopte;
Zij wist niet, hoe zich te vermoeien; gelukkig waren haar tranen.

Het is een lumineuze wereld, waar levensenergie in overvloed en onvermoeid vloeit. Zelfs haar tranen waren zoete tranen van vreugde.

Werk en spel

Daar was werk spel en spel het enige werk,
De taken van de hemel een spel van goddelijke macht:
Als een voor altijd zuiver hemels bacchanaal,
Niet gestuit door zwakheid, zoals in sterfelijke raamwerken,
Was leven een eeuwigheid van verrukking's stemmingen:
Verouderen kwam nooit, zorg tekende nooit het gezicht.

In deze wereld neemt men bewust deel in het Goddelijke Spel en daarom werd het werk zelf deel van het Goddelijke spel. Alle bewegingen en alle stemmingen en toestanden van zijn stamden af van de Heerlijkheid. Terwijl zij voor altijd leefden in heerlijkheid, de goddelijke soma drinkend, het ambrozijn van heerlijkheid, bleven zij voor altijd jong in lichaam en geest.

De naakte godenkinderen

Terwijl zij aan de veiligheid van de sterren
Een race en lach oplegden van onsterfelijke krachten,
Renden de naakte godenkinderen over hun speelweiden,
Sloegen de winden met pracht en met snelheid;
Van storm en zon maakten zij speelkameraden,
Sportten met de witte manen van de woelige zeeën,
Versloegen afstand, tot de dood vermorzeld onder hun wielen
En worstelden in de arena's van hun kracht.

Deze kinderen van onsterfelijkheid en zaligheid, die voor altijd verblijven in heerlijkheid en in een toestand van zondeloze zuiverheid, sporten met de sterren en de zeeën, worstelden en dartelden met machtige krachten, alsof het kinder's spel was. Stralend met de goddelijke Pracht kenden zij dood, noch angst.

Schitterende ledematen en glorieuze lichamen

Heerszuchtig in hun schittering als de zonnen
Zetten zij de hemel in vlam met de glorie van hun leden,
Als een goddelijke vrijgevigheid geworpen op de wereld.

De glorie en straling van hun leden spreiden over de Hemelen als een gift van de goden.

De ban van heerlijkheid

Als een ban om het hart te dwingen tot naakt geluk,
Droegen zij de trots en beheersing van hun betovering,
Alsof Leven's banier op de wegen van de Ruimte. (pag.127 begint)

Het is een wereld, die gevuld is met betovering van een natuurlijk meesterschap, die een ban van heerlijkheid werpt op het hart en de wil.

Ideeën en gedachten als lumineuze kameraden van de ziel

Ideeën waren lumineuze kameraden van de Ziel;
Denkvermogen speelde met spraak, wierp speren van denken,
Maar hadden dit instrument's zwoegen niet nodig om te kennen;
Kennis was Natuur's tijdverdrijf, zoals de rest.

Idee en gedachte, spraak en kennis ontsprongen allen direct uit de ziel, zonder inspanning en zelfs intuïtief voorbijgaand aan de behoefte om te weten. Kennis werd inderdaad een tijdverdrijf en een spel, zoals al het andere, in deze werelden van heerlijkheid.

De eerste schepping's zaligheid

Bekleed met het prille hart's heldere straal,
Een vroeg God-instinct's kind-erfgenamen,
Pachters van de eeuwigdurendheid van de Tijd,
Nog trillend van de eerste schepping 's zaligheid,
Dompelden zij het bestaan in hun jeugd van de ziel.

Zij leefden, alsof in de eerste beroering van de schepping, vanwaar heerlijkheid de bewegende impuls was. Het was een wereld van het Licht en Heerlijkheid, die ontsprong aan het hart van God.

Stromen van geluk

Een voortreffelijke en onstuimige tirannie,
De sterke drang van hun wil tot vreugde
Goot lachende stromen van geluk over de wereld.

De wil-tot-vreugde goot stromen van geluk overal in deze werelden.

Slotopmerkingen

Dit zijn de werelden van zaligheid, waar leven haar oorsprong heeft. De oorspronkelijke Heerlijkheid is in de schepping gegaan. Hier wordt het gevoeld als gemengd en bedorven door duisternis en egoïsme, daar leeft het in haar oorspronkelijke vermogen en zuiverheid en licht.

Waarheid, Vrijheid, Liefde en Vrede, p. 127

Openingsopmerkingen

Alle hoge kwaliteiten, waarnaar de mens aspireert, verblijven daar harmonieus in die wereld, immuun voor verdriet en dwaling en smart.

Een vloed van universele vrede en liefde

Er heerste een adem van hoge immune voldoening,
Een fortuinlijke gang van dagen in kalme sfeer,
Een vloed van universele liefde en vrede.

Deze wereld bestaat hoog op de pieken van de schepping, waar Vrede en kalmte juist de adem van het leven zijn en een universele liefde de manier is om te leven.

Onvermoeibare lieflijkheid

Een soevereiniteit van onvermoeibare lieflijkheid leefde
Als een lied van plezier op de lippen van de Tijd.

Deze zinnen vallen zeker onder de fijnste in elke taal en hoofdzakelijk op hen contempleren vult het hart met sublieme vreugde. De uitdrukkingen, onvermoeibare lieflijkheid, liederen van plezier op de lippen van de Tijd, geven ons een hint van de honingwijn van onsterfelijkheid, die vloeide in die werkelijkheid en zelfs de Tijd was alsof dronken van Verwondering en Heerlijkheid.

Ongebonden daad

Een grote spontane orde bevrijdde de wil,
Een zon-oprechte vleugelslag van de ziel naar zaligheid,
De breedte en grootheid van de ongebonden daad
En het snelle vuurhart's gouden vrijheid.

Anders dan hier op aarde, waar denken en beraadslaging vooraf moeten gaan aan keuzes en de keuzes vertalen in actie, was daar, in die wereld, waar men bewust leefde in Waarheid en Licht en Weidsheid, die gefundeerd is op de hoogten, iedere actie spontaan mooi en waar en zaligvol en vrij. Dat is te zeggen, dat er geen kans was op dwaling en onwetendheid in die wereld.

Alles was oprechtheid en natuurlijke kracht

Er was geen valsheid van zielscheiding,
Er kwam geen slinksheid van denken of woord
Om schepping te beroven van haar ingeboren waarheid;
Alles was oprechtheid en natuurlijke kracht.

Valsheid, die geboren is uit verdeling en leugenachtigheid, die geboren is uit onwetendheid, had daar geen plaats, omdat allen leefden in het bewustzijn van Vereniging en Eenheid. Gedreven door de Waarheid en de natuurlijke wet van dingen, was het leven daar oprecht en transparant op iedere manier.

Ware vrijheid

Daar was vrijheid de enkele regel en de hoogste wet.

Daarom was in deze werelden Vrijheid de wet van het Leven; het was niet gebonden aan de beperkende bindingen van onwetendheid.

Slotopmerkingen

Aldus leidt Sri Aurobindo ons naar de allerhoogste werkelijkheden van het Bestaan, waar de Waarheid een is met Liefde, waar Vrijheid en Lieflijkheid de manier van leven zijn, waar Eenheid en Zaligheid juist de adem en atmosfeer van alle wezens daar waren.

De Tvenaarsbouwer, p. 127-128

Openingsopmerkingen

Het leven is inderdaad een tovenaarsbouwer, zoals Sri Aurobindo neerzet verder in deze passage. Er is geen eind aan de variëteiten van vormen en energieën en vermogens, die het voortbrengt in de schepping. Haar scheppingen gaan van een extreem naar een andere en klimmen recht van donkere afgronden naar de koninkrijken van Glorie op de hoogten.

Velden van grandeur en titanisch vermogen

In een gelukkige serie klommen of dompelden deze werelden:
In werkelijkheden van curieuze schoonheid en verrassing,
In velden van grandeur en van titanisch vermogen,
Speelde het Leven op haar gemak met haar immense verlangens.

Talloos zijn de werelden, die gebouwd worden door de kracht van het Leven, die zich uitdrukt op veelvuldige manieren. Deze werelden klimmen naar hemelse hoogten en springen in gevaarlijke afgronden. Van werkelijkheden van schoonheid en wonder en de grandeur van de goden spreidt het leven naar gebieden van titanisch vermogen, dat speelt met zijn verlangen om te bouwen en te scheppen.

Een duizend Edens

Een duizend Edens kon zij bouwen, noch pauzeren;
Geen grens was gesteld aan haar grootsheid en aan haar gratie
En aan haar hemelse verscheidenheid.

Gedreven door een onweerstaanbare drang om te bouwen, werkt het zonder rust of zorg om tijd. Zo gauw als een onderneming over is, springt het naar de volgende en zelfs een duizend Edens en hemelen kunnen haar scheppende druk niet bevredigen.

Het Onsterfelijke's Vermogen herbergend

Ontwaakt met een schreeuw en beroering van talloze zielen,
Uit de borst verrezen van een of ander diep Oneindig,
Glimlachend als een pasgeboren kind naar liefde en hoop, (pag. 128
begint)

In haar natuur het Onsterfelijke's Vermogen herbergend,
In haar boezem de eeuwige Wil dragend,
Had zij geen andere gids nodig dan haar lumineuze hart:
Geen val verlaagde het goddelijke van haar schreden,
Geen vreemde Nacht was gekomen om haar ogen te verblinden.

Opgerezen uit de borst van het Oneindige, een vermogen van de Onsterfelijke, geleid op haar paden door de eeuwige Wil, probeert het Leven oneindigheid te scheppen, eeuwigheid en onsterfelijkheid op de basis van eindige vormen en vergankelijke materie. Zij draagt altijd het God-licht in haar hart, dat haar zekere stappen begeleidt in dit gevaarlijke avontuur van het Onbekende.

Geen ring of hek

Er was geen nut voor een aarzelende ring of hek;
Iedere handeling was een vervolmaking en een vreugde.

Uitgestrekt en Grenzeloos werden haar bewegingen gedreven door een drang naar perfectie en vreugde.

De tovenaars-wonderdans

Achtergelaten bij haar snelle verbeelding's stemmingen
En de rijk gekleurde oproer van haar denkvermogen,
Ingewijde van goddelijke en machtige dromen,
Magiër bouwer van ongenummerde vormen,
De maten onderzoekend van de ritmes van God,
Weefde zij naar believen haar tovenaars-wonderdans,
Een Dionysische godin van heerlijkheid,
Een Bacchante van scheppende extase.

Er is geen term of limiet aan haar verbeelding's stemmingen en de creatieve impuls, zij is hier om gedaante en vorm te geven aan de dromen van het Goddelijke. Haar krachten en energieën worden in beslag genomen door een wonderdans van de schepping, die probeert om de ritmes te vangen van de Eeuwige danser. Zij is inderdaad de godin van heerlijkheid en creatieve extase.

Slotopmerkingen

Op een samenvattende manier openbaart Sri Aurobindo aan ons, dat het Leven een vermogen is van het Eeuwige en het Oneindige en is de velden van schepping binnengaan om heerlijkheid en onsterfelijkheid te bouwen met overgankelijke eindige dingen. Hoe onmogelijk deze taak ook mag schijnen, zij wordt gedreven door de Eeuwige Wil en draagt het Licht van het Goddelijke in haar uitgestrekte boezem. Dit is het zaad van de zekerheid, het onderpand, dat op een dag het leven en de vormen, die het bouwt en bezielt en bewoond, vergoddelijkt zal worden, omdat juist haar oorsprong Goddelijk is.

De Aarde en deze Wereld van Zaligheid, p. 128-129

Openingsopmerkingen

Aswapati heeft deze wereld van Zaligheid even gezien, die achter en voorbij onze sfeer van verdriet is. Maar hij probeert er nu binnen te gaan en de mogelijkheid te onderzoeken om het hier op Aarde naar beneden te brengen. Maar er lijkt geen ingang te zijn voor deze wereld van materie in deze grotere en zaligvolle wereld. Er bestaat geen brug tussen de Aarde en het Verdere. Een zeldzame individuele ziel kan het even zien op zeldzame momenten van Genade, maar de deuren van de mensheid als een geheel zijn gesloten voor deze grotere mogelijkheid.

Geen brug over de kloof

Deze wereld van zaligheid zag hij en voelde haar roep,
Maar vond geen weg om in haar vreugde te delen;
Over de bewuste kloof lag er geen brug.

Aswapati heeft deze grotere wereld van Heerlijkheid even gezien van dichtbij en van veraf. Maar hij ontdekt ook, dat het niet mogelijk is om deze werelden binnen te gaan, terwijl hij nog in het materiële lichaam is. De mens kan alleen haar gedegradeerde en vervormde reflecties ervaren, zoals plezier en pijn en niet de zuivere vreugde van die goddelijke en mooie atmosfeer, die Aswapati daar ervaren heeft.

Een donkerdere sfeer

Een donkerdere sfeer omcirkelde nog steeds zijn ziel,
Gebonden aan een beeld van onrustig leven.

De psychologische atmosfeer van de aarde is te dicht gepakt met duisternis. De ziel in de mens is teveel gebonden aan de rusteloze agitatie en een koortsachtige ontevredenheid om zelfs in staat te zijn om een goddelijker lucht te ademen.

De schaduw van de aardepijn

Ondanks een verlangend gemoed en hunkerend besef,
Voor een verdrietig Denken, door grijze ervaring gevormd
En voor een zicht gedimd door zorg en verdriet en slaap
Scheen dit alles alleen een heldere wenselijke droom,
Over een verlangende afstand ontvangen door het hart
Van een, die wandelt in de schaduw van aardepijn.

Ofschoon de aarde en de mensheid smacht naar deze Zaligheid en verlangt naar schoonheid en liefde, die het verloren heeft, lijkt toch alles maar een droom, die ontkend wordt door de harde en verdrietige werkelijkheid van verdriet en lijden, die het leven hier ervaart.

Ingangen van de Nacht

Ofschoon hij eens de Eeuwige's greep had gevoeld,
Leefde zijn natuur te dicht bij lijdende werelden
En waar hij stond, waren ingangen van de Nacht.

Aswapati ervaart nu een dubbel bewustzijn in zichzelf, --- een mooi en lumineus en zaligvol en vrij en de andere, gebonden aan de duisternis van de lijdende mensheid. In diepzinnige compassie leunt hij naar ons worstelend menselijk ras, dat omgeven wordt door de dikke nacht van Onwetendheid en dwaling en pijn.

De vorm van het aardse leven

Te zeer in beslag genomen door wereld's zorg,
Kan de dichte vorm, waarin we zijn gemaakt, amper
De loutere vreugde aan vreugde teruggeven, zuiver licht aan licht.

De psychologische en fysieke vorm van het aardse leven is zodanig, dat het constant belegerd wordt door zorg en lijden. Het is nog niet klaar of in staat om van vreugde naar grotere vreugde te klimmen, van licht naar groter licht.

Een ijzige dualiteit

Want haar gekwelde wil om te denken en te leven
Is eerst tot een vermengde pijn en plezier ontwaakt
En houdt nog altijd aan de gewoonte van haar geboorte vast:
Een ijzige dualiteit is onze manier om te zijn.

Een innerlijke aspiratie van Waarheid en Schoonheid en Licht en Liefde, die worstelt tegen de dualiteiten van de wereld, dat altijd schommelt tussen verdriet en vreugde, dwaling en kennis, licht en duisternis, is momenteel onze manier van zijn.

Slotopmerkingen

Dus leven we hier een verdeeld bestaan op aarde, waar de harde externe 'werkelijkheden' voortdurend de diepe innerlijke, 'waarheden' van ons wezen tegenspreken.

De Evolutie van het Leven, p. 129-130

Openingsopmerkingen

Nu openbaart Sri Aurobindo aan ons het geheim van de evolutie. Spiritueel gesproken is de evolutie het resultaat van twee bewegingen. Er is de beroering van dat element, dat verwickeld is binnen de materie, veel als een kuiken of een menselijke baby binnen het ei roert of de baarmoeder, terwijl het worstelt om tevoorschijn te komen. Als een resultaat van deze beroering of een schreeuw en een roep of een druk van vanbinnen reageert het corresponderende element in de universele natuur en trekt het verwickelde element eruit door een druk van buitenaf.

Het ruwe beginnen

In het ruwe beginnen van deze sterfelijke wereld
Bestond leven niet, noch denkvermogen's spel, noch hart's verlangen.

Zo was de toestand van de Aarde, voordat het leven opbloeide en het denkvermogen tevoorschijn kwam in het spel. Het grote evolutionaire plan was behendig besloten in haar ruwe beginnen.

De slapende goden

Toen de aarde gebouwd werd in de onbewuste Leegte
En er niets anders was dan een materiële scene,
Geïdentificeerd met zee en lucht en steen,
Hunkerden haar jonge goden naar de bevrijding van de zielen,
In slaap in objecten, vaag, levenloos.

Binnen deze zelf-vergeetachtige klei, binnen de 'onbezielde' materie, zijn alle lagen van het bewustzijn verborgen, die wachten op hun uur om tevoorschijn te komen. De kracht van het leven en het denkvermogen waren in slaap en toch was er iets binnen het hart van het atoom, dat worstelde om naar buiten te komen en materie levend en bewust te maken. De jonge goden zijn de godheden van het materiële bestaan, die een huis gebouwd hebben voor de ziel om te bewonen en er nu naar verlangen om de vorm te wekken en bewust te maken met de adem van de Geest.

De zware last

In die troosteloze grandeur, in die naakte schoonheid,
In de dove stilte, tussen onopgemerkte geluiden,
Was de niet medegedeelde last van de Godheid zwaar
In een wereld, die geen behoeften kende;
Want geen was daar, die kon voelen of ontvangen.

Deze goden waren er om de aarde voorbereiden op en te ontwaken naar de goddelijkheid. Maar de materie is stom en onbewust. Haar ontvankelijkheid is beperkt.

Het moet voorbereid worden en gekarnd en langzaam klaargemaakt voor de Goddelijke manifestatie. Zodanig was de ontzaglijke taak van deze aardse godheden van het materiële bestaan

Onmetelijke scheppingsdrang

Deze solide massa, die geen trilling van besef duldde,
Kon niet hun onmetelijke scheppingsdrang bedwingen:
Niet meer ondergedompeld in Materie's harmonie,
Verloor de geest zijn statige rust.

Materie moet plastisch gemaakt worden en ontwaakt tot het gebons en de stroom van het leven. De evolutionaire drang creëert een rusteloze beweging binnen de vormen, alsof om geboorte te geven aan het leven. De statische harmonie is verloren, zodat een nieuwe harmonie tevoorschijn kan komen met het leven er in.

De evolutionaire drang

In de zorgeloze trance greep hij naar zicht,
Gepassioneerd voor de bewegingen van een bewust hart,
Hongerend naar spraak en denken en vreugde en liefde,
In de stomme ongevoelige wisseling van dag en nacht
Snakte hij naar de slag van verlangen en antwoord.

De evolutionaire drang neemt de vorm aan van een blindheid, die tast naar zicht, een honger en een verlangen naar vreugde en liefde en passie en spraak. Dit verlangen opent uiteindelijk de deuren en bereidt de vorm voor op een nieuwe manifestatie. Inde mens neemt het de vorm aan van een bewuste aspiratie.

Zij riepen naar het Leven

Het evenwichtige onbewuste, opgeschud door een aanraking,
De intuïtieve Stilte, bevend van een naam,
Riepen zij naar het Leven om de gevoelloze vorm binnen te dringen
En in ruwe vormen goddelijkheid te ontwaken.

Deze godheden van de materie riepen toen om de interventie van de Levensgoden om de vormen binnen te gaan en de stilte binnen te vallen met naam en spraak en ervoor een besef van goddelijkheid te ontwaken.

Een stem werd gehoord

Een stem werd gehoord op de stomme wentelende globe,
Een gemompel klaagde in de niet luisterende Leegte.

Geluid en murmelen en fluisteren van leven begonnen zich te roeren in de stomme vormen, terwijl het leven binnen begon te komen en een nieuw hoofdstuk te beginnen in de Aarde's evolutionaire geschiedenis.

Een wezen scheen te ademen

Een wezen scheen te ademen, waar er eens geen was:
iets, dat opgesloten was in dode ongevoelige diepten,
Ontkende bewust bestaan, voor vreugde verloren,
Keerde zich als iemand in slaap sinds onheuglijke tijd.

De aanraking van het leven ontwaakte het besef van een gescheiden geboorte en bestaan, alsof iemand ontwaakt na een lange slaap en zichzelf als werkelijk en levend begint te voelen.

Verlangend om te weten

Gewaar van zijn eigen begraven werkelijkheid,
Zijn vergeten zelf en recht herinnerend,
Verlangde hij te weten, te aspireren, te genieten, te leven.

Het Leven en het Denkvermogen zijn begraven of verward, zeggend, binnen de materie, gelijk nog hogere sporten van de grote ladder van het bestaan binnen haar kern zijn. Het verlangen en de aspiratie om te weten en te zijn zijn eenvoudig een eerste uitdrukking van wat tevoorschijn probeert te komen uit de diepten. Deze aspiratie is een teken, dat datgene, waarnaar we aspireren, er al is, en niet anders kan dan tevoorschijn komen. Het is een teken, dat de tijd voor zijn verschijning gearriveerd is.

Het leven hoorde de roep

Het leven hoorde de roep en verliet haar ingeboren licht. (pag. 130 begint)

Dat is te zeggen, de beroering en de roep van beneden roept om een interventie van boven. De Godheid, die verward is in de materie, roept door deze aspiratie het corresponderende vlak van bewustzijn van boven naar beneden en zijn vermogens en krachten van boven. Hun ontmoeting geeft opstijging naar de eventuele verandering van de vorm en substantie, die we als evolutie kennen.

Slotopmerkingen

Ofschoon Sri Aurobindo hier beschrijft, hoe het leven tevoorschijn kwam uit de materie, geeft Hij ons ook in een hoofdzaak het geheim van alle evolutie, dat een roep van beneden is en een corresponderend antwoord van Boven.

De Nederdaling van het Leven, p.130

Openingsopmerkingen

All evolutie is, zoals ons verteld wordt, is het resultaat van een neerdaling, die het corresponderende vlak van bewustzijn naar actie bevrijdt, dat besloten is in de materie. Dit proces wordt nu over het leven beschreven.

Gaven van de neerdaling van het Leven

Overstromend van haar stralende schitterend vlak
Op de starre winding en wijde uitgestrektheid van sterfelijke Ruimte,
Goot ook hier de gracieuze wijd-gevleugelde Engel
Haar pracht uit en haar gezwindheid en haar zaligheid
En hoopte een schone nieuwe wereld met vreugde te vullen.

Terwijl het vermogen en de kracht van het Leven neerdalen uit haar ingeboren vlak in dit materiële gebied, brengt het met zich haar pracht en gezwindheid en vreugde om deze stomme materiële wereld te vullen. Deze vermogens zijn natuurlijk voor het leven op haar eigen vlak en het probeert het in materie te gieten.

Opgelegde heerlijkheid op aarde's gevoelloze raamwerk

Zoals een godin komt naar een sterfelijke's borst
En zijn dagen vult met haar hemelse omhelzing,
Boog zij omlaag om haar huis te maken in vergankelijke vormen;
In Materie's schoot wierp zij de Onsterfelijke's vuur,
Wekte in de niet voelende Uitgestrektheid gedachte en hoop,
Trof met haar charme en schoonheid vlees en zenuw
En legde zaligheid op aan aarde's gevoelloze raamwerk.

In een mooie analogie vergelijkt Sri Aurobindo deze neerdaling van het leven op aarde meteen godin, die een sterfelijke borst binnengaat, terwijl zij zijn aardse dagen vult met verwondering en vreugde. Zo daalden de vermogens van het Leven ook neer in de aardse raamwerken, terwijl zij er in de onsterfelijke wil ontwaakten tot leven en vreugde en denken en durf en hoop om te leven. Zij vulde deze wereld met de charme en schoonheid van levende dingen en creëert doorgangen in weefsel en zenuwen voor heerlijkheid om er doorheen te koersen.

De geboorte van levende en bewuste schepselen

Levend en bekleed met bomen en kruiden en bloemen
Glimlachte aarde's grote bruine lichaam naar de hemelen,
Azuur antwoordde op azuur met de zee's lach;
Nieuwe bewuste schepselen vulden de ongeziene diepten,
Leven's glorie en gezindheid renden in de schoonheid van beesten,
De mens waagde en dacht en ontmoette de wereld met zijn ziel.

Door deze neerdaling en interventie van een hoger vlak van het Leven werd materie getransmuteerd in levende materie en corresponderend met deze nieuwe kracht, kwamen er mooie bomen en vogels en beesten in het bestaan. De aarde voelde een nieuwe vreugde en reageerde naar de hemel met een glimlach. Midden tussen deze dingen ontwaakte de mens ook en begon te denken en te aspireren en te hopen.

Slotopmerkingen

Zo zien we, hoe het leven tevoorschijn kwam in de materie. Het Leven begon niet door een serie random ongevallen, zelfs als het zo lijkt, maar door een stomme roep van beneden en een antwoord van boven. Het is een top-down kijk, die de evolutie en het intelligente ontwerp verzoenen, dat we hier vinden.

Het Masker en de Deformerende Toverspreuk , p.130-131

Openingsopmerkingen

Maar wat gebeurt er met de wonderbaarlijke kracht van het Leven, wanneer het het materiële frame binnengaat en er uit tevoorschijn komt? We zien, dat ondanks de wonderen, die het nog creëert, de wereld vervullend met vreugde, het toch een nogal beperkte en arme schepping is, waar ook veel is, dat lelijk en weerzinwekkend is. Het is, alsof binnen haar binnenkomst en verschijning iets gebeurt, als een omgekeerde transmutatie, die haar vermogen deformeert.

Een donkere ambigue Tegenwoordigheid

Maar terwijl de magische adem onderweg was,
Voordat haar gaven onze gevangen harten bereiken konden,
Trok een donkere ambigue Tegenwoordigheid alles in twijfel.

De donkere ambigue Tegenwoordigheid is het Onbewuste, de schaduw van het Oneindige, die de materie vast in haar greep houdt. Het stempelt en besmet de gaven van het leven met twijfel en verdriet, voordat het het menselijke hart aanraakt.

De geheime Wil, gekleed met de Nacht

De geheime Wil, die zichzelf bekleedt met de Nacht
En aan de geest de beproeving van het vlees biedt,
Legde een mystiek masker op van dood en pijn.

Het is als een masker van duisternis, dat op haar goede en gelukkige energieën wordt gezet, die hen in dood en lijden verandert. Het is, alsof de onsterfelijke ziel eerst geschoold moet worden op dit gebied van onwetendheid, totdat het klaar is om gaven te ontvangen van het goddelijke leven en sterk genoeg is om de machtige toestroom te dragen van haar ontzaglijke krachten.

De inerte Onbewustheid

Nu, geïnterneerd in de langzame en lijdende jaren,
Verblijft de gevleugelde en wonderschone reiziger
En kan zich niet meer haar gelukkigere toestand herinneren,
Maar moet de inerte Onbewuste's wet gehoorzamen,
Het gevoelloze fundament van een wereld,
Waarin blinde grenzen op schoonheid zijn gelegd
En verdriet en vreugde leven als strijdende kameraden.

De duistere Onbewustheid weerstaat haar vooruitgang, terwijl het een gelukkig hart verandert in een treurige last, die beweegt als een saaie en langzame werker, die worstelt met een enorme lading. Haar prachtige gezicht draagt een lelijk masker en verdriet paart met vreugde in het menselijke hart.

Vreselijke stomheid

Een schemerige en vreselijke stomheid kwam over haar:
Haar subtiele machtige geest was teniet gedaan
En verslagen haar geschenk van goddelijke kind geluk,
En al haar glorie veranderd in kleinheid
En al haar lieflijkheid in een verminkt verlangen. (pag. 131 begint)

Het lumineuze lied van het leven wordt stom, haar glorie en grootsheid veranderde in kleinheid en haar blijheid in een worstelend verlangen, dat zich met moeite vastklampt aan een verbeurd geluk.

Leven's doem

De dood voeden met haar werken is hier leven's doem.

Zo eindigen al haar inspanningen in het voeden van de dood en koersen naar haar gapende mond.

Een mythe van bestaan

Zo versluierd was haar onsterfelijkheid, dat zij,
Terwijl zij bewustzijn toebracht op onbewuste dingen,
Een episode leek in een eeuwige dood,
Een mythe van bestaan, dat voor altijd moet ophouden.

Het effect van de Onbewustheid, waarin de schepping zich onderdompelt, verandert bewustzijn in onbewustheid, onsterfelijkheid in een wederkerende cyclus van dood en wedergeboorte, en het bestaan zelf in een toestand van opperste zelf-vergeetachtigheid en vergeetachtigheid, alsof het nooit bestaan heeft.

Het Kwaadaardige Mysterie

Zodanig was het kwaadaardige mysterie van haar verandering.

Zo is alles veranderd in juist zijn tegengestelde.

Slotopmerkingen

Zo wordt het leven getransmuteerd, alsof onder een magische toverspreuk van een of andere tovenares, die haar vermogens verminkt heeft en haar veranderd in het tegengestelde van wat zij werkelijk is.

Slotopmerkingen voor het Canto (Boek 2, Canto 3)

We zien in dit Canto een levendige en gedetailleerde beschrijving van de oorsprong van het Leven, dat de Goddelijke Zelf is. Ons wordt ook een uitgebreide rekenschap gegeven van de hogere werelden van het leven voorbij de sfeer van verdriet en dood en hun wezens en energieën. Vervolgens wordt ons het geheim van de evolutie geopenbaard en de verschijning van levende wezens hier op aarde (en mogelijk ergens anders). Uiteindelijk wordt ons getoond, hoe deze adem van God, die neerdaalt van grote hoogten, gecorrumpeerd is en vervuild, terwijl het de velden van de aarde binnengaat, dat het verandert in een gif en een steek.

Einde van Canto Drie

|

,